Ольга Олександрівна Мангушева, **PhD, MOT, OTR** - докторка філософії з фізичної терапії, ерготерапії, магістриня ерготерапії, сертифікована ерготерапевтка (Національною американською радою сертифікації ерготерапії, NBCOT), фахівчиня з фізичної реабілітації, викладачка ерготерапії Університету Індіанаполіса. З 2013 року Ольга займається розвитком ерготерапії в Україні. У період між 2017 та 2026 роками Ольга обіймала посади Голови Правління та Заступниці Голови Правління з міжнародної співпраці ГО "Українське товариство ерготерапевтів", делегатки від України до Всесвітньої федерації ерготерапевтів. Основними **напрямками наукового пошуку** Ольги є міжкультурна адаптація теоретичних і практичних ресурсів у ерготерапії, переклад і валідація інструментів оцінювання, практичних підходів до втручання у ерготерапії. **Професійні інтереси** охоплюють теорію ерготерапії і заняттєву науку, сімейно-орієнтовану педіатричну практику із фокусом на якість життя та уможливлення, терапію годування, емоційну регуляцію та сенсорну інтеграцію. Ольга є сертифікованою терапевткою з сенсорної інтеграції за методикою Айрес (CLASI).

Ольга навчалася в аспірантурі Національного Університету Фізичного Виховання і Спорту України (НУФВСУ) у період між 2021 та 2026 роками, захистила **дисертаційне дослідження** на тему: "Використання Канадського інструмента оцінки виконання занять для підвищення клієнтоорієнтованості та заняттєвої спрямованості ерготерапевтичних послуг в Україні" під керівництвом проф.Олени Лазарєвої (НУФВСУ) та Анетт Енемарк Ларсен (Університет Копенгагена, Данія).

Короткий відгук про освітньо-наукову програму, навчання та захист: Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії за спеціальністю 227 "Фізична терапія, ерготерапія" вирізняється послідовною та всеосяжною підтримкою аспіранта на всіх етапах проведення наукового дослідження - від формування індивідуальної траєкторії дослідження до створення спеціалізованої вченої ради. Викладацький склад програми не лише системно спрямовує дослідження у русло сучасних світових стандартів доказової реабілітації, а й забезпечує високий рівень об'єктивності, конструктивності та неупередженості під час проведення проміжних атестацій та здобуття фахових відгуків, що стимулює постійне інтелектуальне зростання.

Особливої вдячності заслуговує сильна методологічна експертиза викладацького складу та наукових керівників. Протягом навчання на аспірантурі я відчувала індивідуальну увагу та повагу до моїх наукових інтересів, а також відкритість до нових тем та методологічних підходів до наукових досліджень. Надзвичайно цінною для мене була свобода для реалізації моїх наукових задумів та апробації нових методологій. Я глибоко вдячна за те, що незважаючи на брак досвіду проведення якісних та змішаних досліджень у вітчизняному професійному середовищі, мені дозволили піти цим новаторським шляхом. Зважена, критична, але водночас неупереджена підтримка наукових працівників кафедри дала мені змогу зробити щось насправді нове без страху перед непорозумінням чи формальними обмеженнями.

Також цінною є можливість долучитися до міжнародних наукових ініціатив. Зокрема моє дослідження здійснювалося в рамках Міжнародного науково-дослідного

проекту: «Дистанційне функціональне оцінювання: інноваційне рішення для реабілітації жертв війни в Україні» у рамках співпраці НУФВСУ із Латвійською академією спортивної педагогіки, що розширило коло моєї наукової співпраці.

Окремо варто відзначити безцінну та високопрофесійну допомогу на складних процедурних кроках підготовки та захисту дисертаційного дослідження, яка дозволяє аспірантам впевнено проходити всі етапи атестації. Навчання за цією програмою стало міцним фундаментом для мого становлення як компетентного та конкурентоспроможного науковця.